Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 622/2003

z dnia 4 kwietnia 2003 r.

ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 89 z 5.4.2003, str. 9)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 65/2006 z dnia 13 stycznia 2006 r.	L 11	4	17.1.2006

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 622/2003

z dnia 4 kwietnia 2003 r.

ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego ([1]), w szczególności jego art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zadaniem Komisji jest przyjęcie środków w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa w Unii Europejskiej. Rozporządzenie jest najodpowiedniejszym instrumentem w tym celu.

(2) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2320/2002 oraz w celu zapobiegania czynom bezprawnym środki ustanowione w Załączniku do niniejszego rozporządzenia powinny być tajne i niepublikowane.

(3) W tym celu niezbędne jest dopuszczenie rozróżnienia między portami lotniczymi w świetle oceny lokalnego ryzyka. Dlatego należy informować Komisję o portach lotniczych uznawanych za przedstawiające mniejsze ryzyko.

(4) Należy również dopuścić zróżnicowanie środków wykonawczych w zależności od rodzaju działalności lotniczej. Należy informować Komisję o stosowaniu środków wyrównawczych w celu zapewnienia równoważnych poziomów bezpieczeństwa.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpieczeństwa Lotnictwa Cywilnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

Niniejsze rozporządzenie ustanawia niezbędne środki w celu wprowadzenia w życie i technicznego dostosowania wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa, jakie mają być włączone do krajowych programów bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

— „Krajowy program bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego” oznacza przepisy, praktyki i procedury przyjęte przez Państwa Członkowskie na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2320/2002 w celu zapewnienia bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego na ich terytorium,

— „Właściwy organ” oznacza organ krajowy wyznaczony przez Państwo Członkowskie na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2320/2002 jako odpowiedzialny za koordynację i monitorowanie wprowadzania w życie ich krajowego programu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego.

([1]) Dz.U. L 355 z 30.12.2002, str. 1.

▼B

Artykuł 3

Poufność

Środki określone w art. 1 są określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Środki te są tajne i nie można ich opublikować. Są udostępnione tylko osobom należycie upoważnionym przez Państwo Członkowskie lub Komisję.

▼M1

Artykuł 3a

Nowe metody i procesy

1. Państwa Członkowskie mogą dopuścić metodę techniczną lub proces dotyczący działań z zakresu ochrony, które są stosowane zamiast działań określonych w Załączniku, pod warunkiem że:

a) metodę tę lub proces stosuje się w celu oceny nowego sposobu prowadzenia działań z zakresu ochrony; oraz

b) nie wpłynie to negatywnie na ogólny osiągany poziom ochrony.

2. Co najmniej cztery miesiące przed planowanym wprowadzeniem proponowanej nowej metody lub procesu dane Państwo Członkowskie informuje o tym Komisję i Państwa Członkowskie na piśmie, załączając ocenę wskazującą, w jaki sposób zagwarantuje, że zastosowanie nowej metody lub procesu spełnia wymóg ust. 1 lit. b). Notyfikacja taka winna również zawierać szczegółowe informacje na temat miejsca (miejsc), gdzie metoda lub proces zostaną zastosowane, i przewidywanej długości okresu prowadzenia próby.

3. Jeśli Komisja udzieli Państwu Członkowskiemu pozytywnej odpowiedzi lub jeśli nie udzieli odpowiedzi w ciągu trzech miesięcy od otrzymania pisemnego wniosku, Państwo Członkowskie może dopuścić wprowadzenie nowej metody lub procesu.

Jeśli Komisja jest zdania, że proponowana nowa metoda lub proces nie gwarantuje utrzymania wystarczającego ogólnego poziomu ochrony lotnictwa we Wspólnocie, informuje o tym Państwo Członkowskie, wyjaśniając swoje zastrzeżenia w ciągu trzech miesięcy od otrzymania notyfikacji, o której mowa w ust. 2. W takiej sytuacji Państwo Członkowskie nie wprowadza metody lub procesu, zanim dany proces lub metoda nie uzyska pozytywnej oceny Komisji.

4. Okres prowadzenia próby dotyczącej każdej z metod lub procesów nie może przekraczać osiemnastu miesięcy. Komisja może przedłużyć ten okres prób o nie więcej niż dalsze dwanaście miesięcy, pod warunkiem że Państwo Członkowskie przedstawi odpowiednie uzasadnienie takiego przedłużenia.

5. Właściwy organ Państwa Członkowskiego, w odstępach czasowych nie dłuższych niż sześć miesięcy w trakcie okresu próby, dostarcza Komisji sprawozdanie na temat stanu zaawansowania próby. Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie o treści sprawozdania.

6. Okres próby nie może w żadnym wypadku przekraczać 30 miesięcy.

▼B

Artykuł 4

Powiadomienie

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję na piśmie o wszystkich portach lotniczych, w odniesieniu do których skorzystały z możliwości dopuszczonych zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. a) lub lit. c) rozporządzenia (WE) nr 2320/2002.

▼B

Artykuł 5

Środki wyrównawcze

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję na piśmie o środkach wyrównawczych, które są stosowane zgodnie z ppkt 4.2 Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2320/2002.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 kwietnia 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE ŚRODKI DOTYCZĄCE BEZPIECZEŃSTWA LOTNICTWA

Zgodnie z art. 3 Załącznik jest tajny i nie jest opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.